

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwość da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěł pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebyjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedželske łopjeno. •

Budyschin

24. hawrleje 1927

Bauzen

Čištoč a nakład Ssmolerjez knižicizšćernje a knižarnje łop. družst. i wobm. ruł. w Budyschinje.
Wulhadža łóždu kóbotu a płaczi birtleńje 78 łotnych pjenjełkow.

Njedžela Quasimodogeniti.

1. Pětra 1, 3: Khwaleny budž Bóh a Wótž našeho Anjesa Jesom Khrysta, kiž naš po swojej wulkej kmiłnosći i nowa je porodžił na žiwu nadžiju přes horjesticze Jesom Khrysta wot mornych.

Tutón špruch je našej njedželi Quasimodogeniti „jako czi i nowa porodził“ mjeno dał. Je přenja njedžela po jutrach. Jutry ſu nimo. A štož je nimo, ſo wjazn njewróczi. To je šaschło. Po jutrach. Je tež w šnuckownym nastupanju tak? Je tutón wulki podawł nimo šchoł, bjes toho, ſo by wulki šaczišćez na naš cžinil? Ssmj jenož šažo ras po šwučěnym waschnju jutry kwjeczili? To by škoda bylo wo jutrowny kwjedžen. Přeni kšesćizienjo ſo i tymi kłowami i jutram postrowjachu: Tón Anjes je stannł, wón je wopradowje horjesticznł. Woni mējachu hišćez žiwe šacžucze ša tutón njewuprajomny podawł. Wnich byndleshe njekhabłaza wěra do horjesticzněho Khrystuža. A hdnj je ſo dženska, mój cžitarjo, tuta wěra dalošo a ščěrošo šhubiła, chzemy pntacž, ſo bychmy ju šažo namakali. A tohodla ženje pola naš po jutrach bycz njekmē. Čžaz jutrow njeh šandže, ale wěz chzemy wobkhowacž, wěru do horjesticzněho, a žiwu nadžiju, ſo budžemy tež my horjesticznč. Haj, ta wěra ma ſo pšez bołe wudošpólnječ a roscž, ta nadžija ma pšez žiwischa bycz. Sswjaty Pawoł na Korinthiskich piža: Njeje-li pak Khrystuž horjesticznł, je wascha wěra podarmo, a šče hišćez we waschich hrěchach. Khrystužowe horjesticze je potajkim žro a jadro našej wěry a našeho kšesćizanstwa. S tym kamym šteji a padnje naša wěra a naše kšesćizanstwo. Ale njestrachujmy ſo, tón kamžny japoštol Pawoł dale piža: Něk

pak je Khrystuž wot mornych horjesticznł. Potajkim tež naša wěra podarmo njeje a tež wjazn we kwojich hrěchach njekmny.

To je wulki wunošch jutrowneho podawka. Sswět nicžo wo nim njewē. Wón ſo wjekeli na wožiwjenju pširody. Woczi džeczi kwěta ſo šradujetej na rjaney seleninje a kražnych kwětkach. Woni maju špodobanje na špěwanju ptačow. To je jim to jene a to wšcho. Woni nicžo druge njesnaja. To ſu czi našhubješchi mjes wšchěmi ludžimi. Pšetoz dołho njetraje, dha ſo te kražnosćez wšhitke šhubja, a cžlowjek je wot wšhitkich wolkšewjenjow wopušćezny.

Pola prawnych kšesćezanow je hinał. Je cžlowjekej ras jutrowniczka šakwitała, dha jemu žyle žiwjenje roškwečzi. Jutrowny kwjedžen nimo njendže, ale pšchi nim woštanje a na nim šluttuje, hacž dołonja, štož je jemu pšikafane. A tón, kiž pšikafnje dawa, je Bóh,

Mój cžitarjo, w jenym drje kmój žyle pšesjene, ſo cžlowjek kam se kwojeje mozn i tej wěry njepšindže. Wšhitko w cžlowjeku ſo napšecžiwu tomu špecžuje, do horjesticzněho wěricž. Trjebamy jenož na Domascha pohladacž. Wón njewēri, ſo je ſo horjesticznny wučomnikam šjewil, a chze ſo kam pšekšwēdzicž: Šeli ſo ja w jeho rukomaj njewidžu te hošdžaze błušny a njetyknu kwój poršt do tnych hošdžaznych błušnow a njepołožu kwoju ruku do jeho boka, dha njebudu wěricž. Tón Anjes dnrbu nam napšecžiwu pšicincž. A wón to cžini we kwojim kwjatnym kłowje. Wón je naš po kwojej wulkej kmiłnosći i nowa porodžił na žiwu nadžiju přes horjesticze Jesom Khrysta wot mornych. Sswjaty japoštol i tym pošazuje na toho štareho cžlowjeka šotrehož kmj pšchi

narodže dostali. To je tón starý hrěšný čłowjek, kiž ma spodobanje na kwětných wješelach a woschewjenjach, kiž so spo-koja i horjestanjenjom pschirody a dale njemysli hacž stej, kiž jenož dele na semju hlada a ženje swojej woczy i horam njeposběhuje, wot kotrychž woprawdžita pomoz pschindže. Čłowjek ma so i nowa porodžicž, kaž je to tón Knjes Nikodemus a njewěš, kaž dnrbisž to sapočecž, dha dai bebi prajicž, so je Wótž našeho Knjesa Jesom Khrysta naš na žiwu nadžiju i nowa porodžik psches horjestacže Jesom Khrysta wot mornych. Wschitko je hotowe. Ty trjebasž jenož wulku šmilnosć našeho Boha sapšchimnycž. Ty trjebasž jenož to pschiwacž, šhtož so tebi posćiczi. To so nam potajkim šda lohka wěz bycž. A tola so tež wjele wot naš žada, mjenujž naša wěra. Mamy prawu wěru, dha šmy žyle pschewobroczeni, dha rěka: To stare je šaschto, hlaj wschitko je so nowe šćinišo. Budžmy štrošćtni: Tón Knjes tež našu wěru pošynja.

A tohodla, mój čitarjo, šćoncžmy se sapočatkom našeho texta: Khowaleny budž Bóh a Wótž našeho Knjesa Jesom Khrysta. Wschitko, šhtož šmy, šmy psches Boha. Mašch na hladne powołanje, dha je wot Boha. Šsy čšćšćeny a lubowany wot šobucžlowjekow, mašch so Bohu ša to džakowacž; šy šamožity, wot šoho šo mašch, hdyž niz wot Boha? Wješe-lišch šo štrowošće, dha drje najlěpje šćosumišch, šo je ju čži Bóh špoščžik. A tak někotry šmjertny pad dopomni tebe na toho, kiž je Knjes nad žiwjenjom a šmjercžu. A kaž je we šwončownym, tak tež w šnutsčownym. Šhtož wobšedžišch na wěrije, lubošći a nadžiji, je wot Boha. Ty žanu šašlužbu ni-mašch. Ty šo njemóžesž psched Boha šćupicž kaž šarišejšći we templu, ty žane dobre šćutki nimašch, kotrež mohle ša tebe rěčecž, kaž je to wopacžne mējenje katolišow. Ty šnadž hišćeže ženje we šwojim žiwjenju žadny dobrý šćutk čžiniš njeišy. Čžim lěpšchi šćhešćjan šy, čžim mjenje šo šćwališch, čžim bóle šašlužby šwojich šobucžlowjekow wušbēhuješch, ale šwoje šamšne šamjelčžišch. Ale wnyšćhe wšćeho stej šmil-nošć našeho Boha. Tu čžemny šćwalicž w tutym jutrow-nym čžachu i nowymi šašćami a i wulkej mozu. Móžesž šo šahoricž ša šmilnosć Božu a šćwēdčjenje wot njeje wotpoš-žicž? To jene je wěšte, mój lubý čžitarjo, šćwalobny šćerlusch móžesž Bohu a Wótžej našeho Knjesa Jesom Khrysta ša jeho wulku šmilnosć jenož šapšewacž, hdyž šy i nowa po-rodženy na žiwu nadžiju psches horjestacže Jesom Khrysta wot mornych. Šamjen.

Jutrowny dosynk.

Jutrowny dosynk bē to, šhtož šćecži džēn jutrow wu-šćyšchachmy a widžachmy w Drježdžanach pschi wuhotowanju toho tak mjenowaneho „Akademiskeho tndženja“. Tutón naše šćrajne šćonšćtorium wuhotowa, šo by šwojim duchownym, ale pať tež lajškam, kotšiz šo ša praščenja nabožiny, žyrkwje a theologie šajimuja a šo čžedža w nich nadrobnišcho wob-honicž, šćladnosć posćicžiko, šo je tuchwilnym šćejnišćčjom bohoshłowšća šćnacž a i čžachom a wēdomošćžu posćupowacž. Šo šo to i džakom wita, wobšćwēdčzi wulka po šćach licžaza šćyła wobdžēlnikow, mjes nimi tež žōnsťe.

Še šćwjatocžnej Božej šćlužbu bēchmy popošdnju w 4 hodž. šapočeli, a to w „Evangelšćim domje“, kaž nētko přjedawšcha evangelšća dwōršća žyrkej abo „Sophijina žyrkej“ rěka. Po-tom pať naš hnydom w přēnej hodžiny šćjes prof. D. Achelis-Lipšćjanšći dowjedže tam, hdyž bē we šwojich prošd-

ninach dołhi čžach pschewywał, a to pod semju, mjenujž do romšćich šćatakombow. A šćhtož bē popošdnju šapoččā, wo tym wječžor w šćawnym pschednosćku pošćacžowaschē, tu dži-wajo jenož na šćatakomby, mjes tym šo bē naš popošdnju do-wjedł do rowow japošćtoła Pētra, Pawoła a Jana a tež na šćrōtki wōšomik do rowa Jesuškoweho.

Tutón row Jesuškowy šam wobnowja nam jašo tajšći to žyše wulke přēdowanje, kotrež nam jutry nētkle šašo džer-žachu, to přēdowanje wo horjestanjenym Šbōžniku a wo našim horjestawanju. Ale tež, šćhtož tam w šćatakombach šobu wohladachmy na šajimawych wobrašch, bē jutrowne přēdowanje, přēdowanje našeho horjestacža, kotrehož šy šo šćhešćžijenjo přēnich lēšćotšćkow wješeli. šćrucže šašćženi šćejo we wērije do šćanjeneho Knjesa a Šbōžnika. Še šajimawe, kaž šy to wuprajili, kaž šebi to we wobrašch pschedšćajowali tehdy hižo, jašo šebi šćhešćžijanšćtwo hašle šapocža tworicž šwoju šćhešćžijanšćku rēcž, šwoje šćhešćžijanšćke wurasž a wo-brasž a šćnamjenja a wšćho druge, šćhtož šebi šćhešćžijanšćka wucžba a žiwjenje žada. A to šo šća wot tych, kiž se židowšća a pošćanšća šem pschindžechu a wōšćrejdz pošćanšća a židow-šća žiwi bēchu a šo dnrbjachu mjes nimaj a pschecžiwō ni-maj wušćawacž jašo nowi, hinajšći.

Katakomby je to mjeno, kotrež šo nētkle trjeba ša wšćhe pošćemšćke rumy, wo kotrychž šy šćhešćžijenjo, ale niz jenož šćhešćžijenjo, ale tež Židža a pošćanjō šćhowali šwojich šemrētych. Šo to šy, šćwišćuje ša šćhešćžijanow niz jeno i tym, šo buchū pschēšćēhani, ale tež wōšćebje i tym, šo šwojich šemrētych njepalachu, potom jenož popjēł šćhowajo, a šo bēchu šćhudži, pošćhadžejō i wulkeho džēla tola i šćhudych woršćtow luda. A šćraj ša pošćriebnišćčža bēšćhe drohi, bē tola Rom tehdy to najwjetšćhe mēšćto žyšćeho šćwēta, to jeničšćke mēšćto, kotrehož wobnydleršćtwo wjažy hacž 1 000 000 wucžinješćhe. Nimo toho je tam šemja, kotruž šy nēhdy wulčany abo wo-hešćpluwaze hory wucžišćake, tak lohko wobdžēlacž, šo je móž-no i malej prošu do njeje šćhōdbny a rumy wulšćpacž.

To šy wšćho hromadžē te najwažnišćhe pschicžiny, šo šćhe-šćžijenjo, ale pať tež pošćanjō a Židža, šwojich šemrētych pod semju šćhowachu. To mjeno šćatakomby pať pošćhadža wot žyrk-wje šwj. Šebastiana, kotraž přjedny rēčaschē žyrkej Pētra a Pawoła abo: „ad šćatacombas“. Tam bēchu a šy rowy pod semju a došćelž mējachu a došćachū wōšćebitu wažnosć, je šo tuto mjeno šćatakomby na wšćhe podobne rumy rosšćērisko. Po šćłowje by šćnadž rēčalo: ad šćatacombas: pschi šćlubinach. Katakomby šy potajšćim šćlubiny do šemje a pod semju.

Do žyrkwje šwj. Šebastiana buchmy najpřjedny dowje-dženi. Čžehodla je wona přjedny rēčala: žyrkej Pētra a Pa-woła? Tam pod žyrkwju, tak rēčaschē a rēka hišćeže, je dwōj-ny row tuteju japošćtołow. A tam šy tež rowy namašali, wšćhelake rowy, jenož niz row japošćtołow. Dže to tam šćlu-boko do šemje, a wšćho hišćeže njeje pscheryte a pschepytane. Ale row japošćtołow tam tež njenamašaju, došćelž je tola row Pētra w Pētrowym domje a row Pawoła w žyrkwj šwj. Pawoła. Wucženi šy toho nahlada, šo drje šy šćhešćžijenjo-ras w čžachach šćrawnych pschēšćēhanjow powošćanki tuteju japošćtołow i jeju rowow wšćali a tam w tutych potajnych šćlubinach psched pschēšćēharjemi wušćhowali. Šašo pať potom Konšćantin Wulki šćhešćžijanšćtwu i dobnyčžu dopomha, šy tute powošćanki šašo wrōčžo donjēšli do žyrkwje šwj. Pētra a do žyrkwje šwj. Pawoła; tuta leži i pošćodnju mēšća Roma, tamna, kaž je šćnate, w mēšće. Žyrkej „ad šćatacombas“ pať je hišćeže lēšćotšćki dołho mjeno „Žyrkej Pētra a Pawoła“ wobšćhowala, doniz to nēćčžišćhe mjeno to šćtare njepšćchēmoh,

a nětkle płacžaze mjeno „zrytej kwy. Sebastiana“. Pod njej
 ƚu mjes druhim namakali podsemŋste póhanŋste rowy, w ko-
 trychž běchu póhanjo popjek ƚwojich spalennyh semrětnyh po-
 fhowali.

Wot tam buchmy wjedźeni do wulkeho podsemŋŋŋeho mē-
 ŋta — jeli so ƚmēmny tať prajicž —, kotrež romŋŋe katakomby
 tam pod semju tworja, a wo tym pŋŋichodnje hiŋŋcže něŋŋto.

(Potracžowanie.)

Na „młode jutro“

(niedźelu Quasimodogeniti)

Hłóŋ: Jesu, mojej duŋŋe ŋbože! 2c.

Dwaj tam wuczobnikaj dźěŋŋtaj
 ƚ Emamuŋej ƚelazaj;
 ƚelnje ƚhŋŋowazaj bēŋŋtaj
 wobaj, ŋrudnaj w duŋŋi ŋtaj;
 ƚhŋŋcž ƚtóržbow ƚłoma jeju
 ƚu, pať ŋdaleny wot njeju
 njeje ƚesuh pŋŋcželnny,
 hojeť wŋŋeje ŋrudobny.

Ach, kať mnoŋy hiŋŋcže ƚhodža
 w cžichej ƚwojej ŋrudobje,
 ƚo se ŋtarosčemi wódža,
 cžuja jere bolosče!
 Něchťóŋŋuli płacžo cžehnje
 lutki ƚam a nima ƚenje
 troŋŋta; tola ƚesuh je
 ƚ bliŋŋa; ŋŋicžicž troŋŋt jom' cžje.

Hdnyž dwē duŋŋi roŋrēcž matej,
 póđla ƚhryŋŋuŋ Ƌecži je;
 ƚ pŋŋcželnosčju derje ŋnatej
 duŋŋu tŋŋŋnu troŋŋtuje;
 Ƌabycž njemóže naŋ w ŋtrasche,
 kať ƚu hłupe mŋŋŋle naŋŋe;
 wón naŋ derje wobmŋŋŋli,
 ƚwērny je, naŋ njepuŋŋcži.

S am ŋa mnu Ƌhodžŋl,
 hdnyž we ƚwojej Ƌlepocži
 Ƌŋm ƚo Ƌhrobŋy ƚ hrēchom wódžŋl,
 ŋo cžab njelbóžny bē mi,
 Ƌiž bu ŋlē doŋcž poŋhubjeny;
 tola ƚ nowa narodženy
 buch pŋŋes miłosč ƚesuha,
 Ƌiž mje wozŋŋu wuŋhowa.

Hdnyž je nusa ŋastupŋŋa,
 njeje wón mje wopuŋŋcžŋl;
 pomoz jeho bēŋŋe miŋa,
 ƚ cžabom je ju poŋŋicžŋl.
 Hdnyž pŋŋed nim ƚo wobžaruju,
 bliŋŋosč jeho njelacžuju,
 — oh, wón mi je najbližŋŋi,
 hnydom mje tež ŋpoŋŋi.

Pŋŋcželow wŋŋcž najŋwērniŋŋi
 wóŋŋ dale pola mje!
 Pŋŋiŋdže-li Ƌwēt najhrubŋŋiŋŋi,
 móž mje twoja ŋŋŋituje.
 Hdnyž cžje cžert ƚo na mje Ƌobicž,
 cžŋŋl mje wumóž, jeho pobicž.
 Póŋ, mē we mni hoŋpodu,
 ničŋ ŋŋe cži njecžŋnju!

Hdnyž Ƌŋm tŋŋŋny, wurudženy,
 dopomnje mje na to tŋ,
 ŋo Ƌŋm tebi ŋpŋŋcželeny,
 tŋ pať wumóžniť móŋ Ƌŋ!
 Budž mi ŋkať Ƌłowo twoje
 a tež wofŋŋewjenje moje,
 ŋo ƚo Ƌiwiŋe ŋahorju
 a cže poŋnje doŋnaju!

Pobožnym tež druhim dawaj
 troŋŋt Ƌwóŋ, hdnyž ƚu w cžēŋnosčŋi,
 wupomhacž jim ƚ cžabom ŋtawaj,
 hdnyž ƚu doŋcž ƚo rudžŋli
 a ƚo Ƌŋcži napłakali
 a na pomoz nacžakali,
 — rjekŋ ƚ nim: Džēcži lube mi,
 cžehodla ŋcže w ŋŋŋŋnosčŋi?

Pomhaj, hdnyž ƚo ŋŋŋbližuje
 ƚ wjecžoru, a hdžen tónž ma;
 hdnyž ƚo wócžŋ ŋacžēmnuje
 a ƚo pomoz njesticja,
 — wóŋŋ tēhdy tŋ mjes nami,
 ŋo we ŋrudžbje njeŋŋm Ƌami,
 kať cže póŋŋli pro cžachu,
 ŋo jim hóŋcž tŋ drohi bu!

M. Laurenti, 1660 - 1722;
 — ŋeŋ. (ŋe ŋaŋŋŋŋ „Spēw.“) M. U.

Towarŋŋwa ewangelŋŋeje młodžiny.

Palmarum je nimo, młodži Ƌŋŋcžŋjenjo ŋastupŋŋu ŋaŋŋo
 do Ƌiwiŋenja. A tuto jich roŋpróŋŋi ƚ wjetŋŋa do wŋŋcž tón-
 cžin kraja. Tutny roŋpróŋŋennyh cžedža po Ƌŋŋym kraju ŋaŋŋo
 hromadžecž towarŋŋwa ewangelŋŋeje młodžiny, tať towarŋŋwa
 młodženzow, tať towarŋŋwa młodnyh holžow. A niz jenož hro-
 madžecž, wone cžedža jich ŋdžeržecž pŋŋi tŋm, ƚ kotrymž ƚo
 pŋŋi Ƌonfirmazijskim wóŋŋarju na pucž Ƌiwiŋenja podachu, ko-
 tremuž ŋaŋpēwachu:

„Jesu priedy dži
 Mam tu na ŋemi,
 Njedaj ƚo nam doŋho Ƌombžicž
 A toŋ' hnadnoŋ' cžaaŋ ŋombžicž!
 Wjedž naŋ ŋa ruŋu
 A Wótzej do domu!“

Tohodla ŋaŋbēhnu tute towarŋŋwa wóŋŋbje w jutrownym
 cžahu Ƌwóŋ hłóŋ a wóŋaja tny, Ƌiž ƚu nětkle duzy wot Ƌonfir-
 maziŋe, runje tať tny, Ƌiž ƚu hižo ŋarŋŋi, ale pať ƚo do Ƌŋŋŋa
 hiŋŋcže njeseŋŋupachu:

„ŋŋtóz wojowať ŋa Ƌesuha
 Byčž na tŋm Ƌwēcže cžje,
 Tón podaj ƚo do bēdženja,
 Kať pomóŋny je!
 Pod ŋŋŋŋŋej Ƌhorhoju
 Eso ŋtuŋcže hromadu!“

Do Ƌŋŋŋa Ƌłuscha tež naŋŋa ewangelŋŋa młodžina. Tutón
 Ƌŋŋŋ je hižo dawno wutworjeny pŋŋes Ƌŋŋy kraj, pŋŋes ŋaŋŋu,
 Prusku, Němsku, haŋ Europu, haŋ Ƌŋŋu semju. To ƚu ŋwiaŋŋi
 tutny jenotliwnyh towarŋŋwow, najpriedy ŋaŋŋŋ krajnej
 ŋwiaŋŋŋ, jedny ŋa towarŋŋwa młodženzow, tón drugi ŋa to-
 warŋŋwa młodnyh holžow; krajne ŋwiaŋŋi jednocžeja ƚo ŋaŋŋo
 we wulkoŋŋatnymaj ŋwiaŋŋomaj Němskeje, a tutej ŋaŋŋo Ƌłus-
 ŋŋatej Ƌobu do ŋwiaŋŋa Ƌŋŋŋŋo Ƌwēta, kotryž do Ƌŋŋŋa wjaŋŋa
 wŋŋŋ džēle naŋŋeje semje (Weltbund). ŋenož w taťŋim Ƌŋŋŋu
 móže naŋŋa ewangelŋŋa młodžina wobŋŋacž, poŋŋupowacž, do-
 bywacž. Do tutoho wulkeho Ƌŋŋŋa pobrachuja nětkŋ hiŋŋcže
 we wŋŋelatiŋŋ wóŋŋadach te towarŋŋwa młodžiny, kotrež w ma-
 ŋnyh wotryŋŋach hromadža młodžinu. To je ŋŋŋŋŋ. Tu dny-
 bjať to naŋŋonjenje pohonjecž, ŋo je ƚo hižo wjele pŋŋepoŋŋdže
 ŋtať a tať se ŋŋŋŋŋu byť wóŋŋadam, młodžiny, jenotliwemu
 a Ƌŋŋŋŋ, Ƌŋŋŋŋ, a to niz jeno w mēŋŋach, ale tež na wŋŋach.
 A pŋŋepoŋŋdže je tež hižo hromadženie młodžiny ƚo ŋapocžako.
 ŋa to Ƌwēdcži młodžina naŋŋŋŋo luda, kaťŋa je; ŋa to Ƌwēd-
 cži ta, kotrať je roŋpróŋŋŋa a njewē, ŋŋto a kať po prawom,
 a niz mjenje ta, kotrať je Ƌebi Ƌamowóŋŋe wuŋwóŋŋa pucž
 cžēmnoty a Ƌłuda; a pŋŋede wŋŋŋŋ Ƌwēdcži ŋa to tež to Ƌŋŋŋe
 džēŋŋ a wobŋŋŋŋne próžowanje wo młodžinu, kotrež politiŋŋe
 partaje wuŋŋŋŋŋa, kotrež njeŋŋu Ƌŋŋŋŋ pŋŋcželniwje ŋŋŋ-
 Ƌŋŋe, kať n. pŋŋ. Ƌommuniŋŋŋŋŋ. Kať hromadža woni mło-
 džinu do Ƌŋŋŋa a kať ƚo woni wo nju ŋtaraja. Mjes ewangel-
 ŋŋimi pať je tu ƚ džēla hiŋŋcže liwŋŋŋŋ ŋa tuto džēŋŋ abo to
 mēŋŋenjenje, ŋo to njeje trjeba. ŋo je to wopať a se ŋŋŋŋŋ, wo
 tŋm Ƌwēdcži tola, ŋŋtož hižo naŋpomniŋŋny a wŋŋŋ móžne
 druge tohorunja, tať tež to wobŋŋŋŋne džēŋŋ, kotrež romŋŋŋ-
 ŋatolŋŋa Ƌŋŋŋŋ nałóžuŋe na młodžinu.

Tu ma ƚo pola naŋ hiŋŋcže mnoho pŋŋemēnicž a ƚo tež
 pŋŋemēni! Cžab naŋ ƚ tomu nuŋuje abo mny Ƌaruŋemny ras
 ŋaŋŋo, ŋo Ƌŋm pŋŋepoŋŋdže pŋŋiŋŋŋŋ. To płacži ŋa wóŋŋadny a jich
 ŋastupjerŋŋwa, to płacži ŋa Ƌwóŋŋny a domny, ŋa ŋarŋŋŋŋŋ a ho-
 ŋpodarjom a niz najmjenje ŋa młodžinu Ƌamuy!

W ewangelŋŋim duchu cžedža a dnybja tute towarŋŋwa
 džēŋŋacž; to pať njeje tón duch, kotryž mjeswocža ŋrudne a po-
 ŋmurjene cžini a ŋaŋaŋuje ƚo wžēŋelicž, ně, to je tón duch,
 kotryž ƚo njehanibuje a njelomdži, pŋŋacž w piŋmje Božim
 a ƚo modlicž nutrnje a ŋpēwacž Bohu wjeŋŋŋŋ a ƚo radowacž
 na Božej pŋŋiŋŋŋŋŋ a ƚo pēŋŋe ŋabawjecž w towarŋŋwje, byčž
 młodny w rŋanoŋŋŋi młodnyh lēt. Do toho Ƌłuscha, ŋo jenotliwi
 nawuŋŋu towarŋŋŋŋŋŋŋ haŋicž, nočžnyjo Ƌami wjažny byčž hačž
 druŋny, cžnyjo ŋnjecž tny druhich w luboŋŋŋi a ŋnjēŋliwŋŋŋŋŋ.
 Luboŋŋŋ a ŋnjēŋliwŋŋŋŋŋ dnybŋ mēcž mēŋŋna w towarŋŋwach a
 jenotliwnyh, ƚ dohom pať ta wola, Ƌam byčž dobry a pēŋny

a duhim i tomu pomhać. Woczehnjenje sa dalsze živjenje, w kotrymż cżlowjekoj tola husto dośc khorja na tym a hu njesbożowni tohodla, dofelż njejsu sa živjenje dośc wuhotowani dośc woczehnjenje, njech tež kśheścizienjo hu a rěłaju. Dopominamy jenoż na to jene: hu njesnješliwi, njesnjehu ho we kwójbje, w domje, njesnjehu ho se kuśodami a niż tež i druhimi. A tak mohł to jene po druhim mjenowacž.

So tu a tam i towařstwami wścho hiśheće dołonjane njeje, je zyle wěšte, runje kaž je to tamne zyle wěšte, so na tym njejsu wina te moży w domach a towařtwach, kotrež hu sa spomożne skutkowanie, ale te moży, kotrež hu w towařtwach a wošebje swonka towařstwow liwke a lěnje a dozyla pśhećziwo spomożnemu skutkowanju a dobremu roswicžu towařstwow.

S tutymi hacža a mola tuto dźeło tež cži, kotřiž praja — a to njejsyhiśch porědko —: Młody lud je nětkle tajki a tajki — a nětko pśhińdže dołhi ſrudny kěrluśch, wošebje wo kłuzazej młodžinje —, tohodla njećzinju ja nicžo sa młodžinu a jeje towařstwa, njedawam nicžo do kollekty sa tuto dźeło mjes kśheścizianſkej młodžinu! Kať hebi woni to potom jene polěpśchenje myśla? S tym njedyrbi prajene hycž, so je tajka ſkóržba bjes pśhicžiny a prawa, ně, ale to tamne je zyle wěćze tež njeprawe: kaťke ſadźerjenje pśhećziwo młodžinje a pśhećziwo dźełu mjes młodžinu.

Jutry! Horjeſtaće, nowe živjenje hu nam předomale. Tuž njech ho tež w tutym dźele mjes młodžinu a sa młodžinu jewi nowe živjenje. To kłowo ma tola prawo, kotrež praji: „Štōž ma młodžinu, tón ma pśichod!“ Naſcha zyrkej, naſche wošady, naſche domy a kwójbny dyrbya tuž, ſtōž jenož ſamōža, cžinicž, so bnyhu hebi ſwěćzike pśichod, dobry pśichod, ſbožowny pśichod. A pucž i tomu hu naſche ewangelſke towařstwa młodžiny.

Jutry! My wśhitzy pať, kiž my w tutym dźele w tajkich towařtwach kmy, my młodži a ſtari, my ſtarſchi, młodženjojo, młode holzy, budžmy tajka jutrowna mōz noweho živjenja. Tuž hajmy mjes kōbu pobožnośc a kśheścizianſke pocžinki. Mōz sa to budž nam lubośc i Bohu a kōbucžlowjekam, ta lubośc, wo kotrež nam Pawoł ſpěwa wyśoki kěrluśch w 1. Kor. 13. To budže nam kamy a wjele druhim, zylej wošadže i žohnowanju, Bohu Knjeſej pať cžejcži.

Wobarnuj wutrobu,
Mōj towařcho, hej poniżnje
Se kwěrnej modlitwu!
Do kwětnoh' ſtaranja
Sso kħroble njetħla,
Štōž wojowať chje dobry hycž,
Měr cžejny nadobycž!

Zyrkej a ſtat.

— Pśhes Nēmſku dže, kať je wśchěch mōžnych nowinow ſpōſnawaſch, wojowanie pśhećziwo tak mjenowanemu konfordatej. To hu wucžinjenja, kotrež chje hamž i nēmſkej wyśchnoścju ſcžinicž a katolſkej zyrkwi telko prawow, telkož jenož mōžno, ſwěćzicž. Gaſtupjerjo ewangelſkich ſtron ho wobara ju pśhećziwo tomu, ho bojo, so ho pśhi tym prawa ewangelſkich ſtarſkich pśhiſtrōſcha, jeli so bnyhu wucžinjenja konfordata tež naležnośc wufubłanja a woczehnjenja dźeći rjadowale. Kať dozyla i tutej wězu je, wošebje kať poprawom wyśchnośc i njej ſteji a kať daloko hu jednanja poſtupowale, njeje hiśheće pśhewidžecž. Cžim bōle je pať nuśne, so ewangelſcy kēdžbuj, so njeby ewangelſka zyrkej pśhi tym ſchłodo-

wała. Ale to njejsu te jenicžke hłōh, kotrež ho dadža kśheć a kotrež rēcža tež wo wohroženju pobožneho katolſkeho luda Nēmſkeje, kotrež by i tym — a i nim zyle lud — trjehe-ny był a ſchłodował, by-li Rom pśhewjele mozow nabyl i tajkim konfordatom. Nutſtach w kraju ma hebi lud — a tak tež zyrkej a wěrywusnacža — kwoje naležnoścje se ſtatam kam rjadowacž a to se ſakonjemi, a zuśe moży nimaja pśhimacž do tutnych naležnoścžow. Nēmſka je tola runje i tym, so je to tak bylo, we wśchěch cžach jara ſchłodowała.

Wiśheće i bliſta a i daloka.

— Se kērbſkich wošadow. Dženža mamy nětk w naſchej małej licžbje kērbſkich wošadow ſi, kotrež hu bjes duśhepaſtſrja, — a tutym ho pśhidželitej dwě, kotrež duśhepaſtſr je, kať hižo piśachmy, ſchoril. To hu traſchaze, ſrudne naležnoścje. Tak hubjenje drje hiśheće ženje bylo njeje se ſaſtaranjom naſchich wošadow. A wěz je cžim kħutniſcha, dofelż tež pśichod wulkeje pomoży njelubi. A Huſzy a i Wujeſdej hu ho nětko Ketlizy pśhidželite. Ketlizy ho prózuja, so bnyhu kwoje druge ſarſke meſtno ſažo wobšadžili, a to, je-li mōžno, se kērbſkim duchownym. Ale hdyž hu wuhlady na wobšadjenje dozyla hubjene, cžim hubjeſche, hdyž ho wo Eserba jedna. Wufōnz budže drje tōn, so Ketlizy Nēmza doſtanu, a potom kmy w Lubijſkim wokreju tak daloko, so Bufezy a Noſacžizy wyśche woſtanu, Bufezy na kwojej kħlnej ſtraži na wyśokoścach horow, Noſacžizy jačo mała naſwonkowniſcha ſtraža na Lubijſkich a prufkich mjeſach. A ſtō i Wujeſdom a Huſku? Tute praſchenja, kotrež dyrbyale wśch Eserbow nawabicž, ho kōbu ſtaracž ſa duchowny dorōſt. Albo wono budže tež tu pśhepoſdže, kať druhdže.

S Noſacžiz. Palmarum abo Bołmoncžku bē tu konfirmacija naſchich pacžerſkich dźeći. Bē to lētk a pēna cžrjōdka: 14, a to 5 kērbſkich a 9 nēmſkich. To je pśhirunajo druge wošady rjana licžba kērbſkich. Pola nať je hacž kem pśhezo hiśheće tak bylo, so hu kērbſcy ſtarſchi kwoje dźeći na kērbſku pacžerſku wucžbu kłali, kať ho to ſaleži, dofelż tola nabožiny wucžba jenož w macžernej rēczi dźećom haťle prawje wutrobu jima. Wobej Božej kłuzbje beſhetej kwjatocžnej, naſch kħor nam, kať jutrownicžku ſažo, pēnje ſpěwaſche; Knjeſowu wołtať bechu hebi dźeći rjenje wupſchili a Bōh tōn Knjes ſpožcži zylemu dnjej rjane kłōncžne mjedro. Njech wōn tež młodym kśheścizianam nětko na pucž ſpožcži kwoje hnadne žohnowanie. Dźeći, sa kotrež bē pōndželu na ſarje roſžohnowanie, woſtanu wśch hacž do jeneho, kotryž je ho do Drježdžan pśhegydlił, we wošadže, njech tež swonka wošady ſdžela dźeło pytaja a do wucžby kħodža.

Do Hodžija hu wśhitzy pśheproſcheni sa njedželu Miſericordias Domini, 1. meje. Tam kwjeczi towařstwo ſnutſkowneho miſionſtwa Budnychina a Budnyſkeho wokreja kwój hłowny kwjedžen a i dobom kwjeczi Hodžijſki ſpomōžeſki dom, kotryž je tež wotdžel ſnutſkowneho miſionſtwa, kwój 50lětny jubilej. To budže rjany kwjedžen. Tuž pśhińdže. Na kērbſkej Božej kłuzbje popołdnju 1/2 hodžin ſmēje ſarať Mateť ſe Žicženja, prjedy w Barcže, kwjedžeſke předomanje, na nēmſkej ſarať prim. Trōhlich i Budnychina. Tutōn budže tež nimo toho wo dźele ſnutſkowneho miſionſtwa rēcžecž a tohorunja i. tajny zyrkw. rada Roſentranž.

Wiſtowanie: S. w B. ſa Miſeric. Dom. — R. w R. ſa Jubilate

Samokwity redaktor: ſarať Wyracž w Noſacžizach.